Geschillenkamer

Beslissing 306/2026 van 3 november 2026

Dossiernummer : DOS-2025-01125

Betreft : Klacht over de verwerking van persoonsgegevens door een zakelijk matchmaker en het recht op inzage van de betrokkene

De Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit;

Gelet op Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (algemene verordening gegevensbescherming), hierna « **AVG** »;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit,* hierna « **WOG** »[1];

Gelet op het reglement van interne orde, zoals goedgekeurd door het directiecomité van de Gegevensbeschermingsautoriteit op 25 april 2024 en gepubliceerd in het *Belgisch Staatsblad* op 31 mei 2024, hierna « **RIO** »[2];

Gelet op de stukken van het dossier;

Heeft de volgende beslissing genomen inzake:

De klager: X, hierna « **de klager** »;

De verweerder: Y, met maatschappelijke zetel te [...], ingeschreven in de Kruispuntenbank van Ondernemingen onder het nummer [...], hierna « **de verweerder** ».

[1] De WOG is de organieke wet die de organisatie en de werking van de GBA regelt. De WOG is hier te raadplegen: link
[2] Het RIO vult de WOG aan door interne werkingsregels vast te leggen. Het RIO is hier te raadplegen: link

I. Feiten en procedure

1. Op 17 maart 2025 dient de klager een klacht in bij de Gegevensbeschermingsautoriteit tegen de verweerder.

2. Het voorwerp van de klacht betreft de vermeend onrechtmatige verwerking van de persoonsgegevens van de klager, alsmede de vermeende schending van zijn recht op inzage overeenkomstig artikel 15 AVG.

3. Op 21 februari 2025 richtte de klager een e-mail aan een derde, waarin hij informeerde naar de mogelijkheid om een inspectie van zijn woning te laten uitvoeren en, in dat verband, een offerte te verkrijgen voor de behandeling van vochtproblemen in zijn woning. Op dezelfde dag ontving de klager een e-mail van de verweerder, waarin de goede ontvangst van zijn offerteaanvraag werd bevestigd. Enkele minuten later volgde een tweede e-mail, waarin werd meegedeeld dat naar aanleiding van zijn aanvraag een vochtspecialist werd gevonden die hem zo spoedig mogelijk zou contacteren met het oog op het opmaken van een kosteloze offerte.

4. Nog diezelfde dag, alsook een tweede maal op 5 maart 2025, werd de klager telefonisch gecontacteerd door de verweerder. Tijdens deze gesprekken informeerde de klager naar de wijze waarop diens persoonsgegevens door de verweerder waren verkregen, waarop volgens hem geen antwoord zou zijn verstrekt.

5. De klager richt zich daarom op 5 maart 2025 per e-mail tot de verweerder. Hij verzoekt de verweerder om toe te lichten op welke wijze deze zijn persoonsgegevens heeft verkregen, aangezien hij deze nooit rechtstreeks heeft gecontacteerd. In dit verband wenst de klager in het bijzonder te vernemen of de onderneming aan wie hij zijn offerteaanvraag had gericht, samenwerkt dan wel deel uitmaakt van de verweerder. De klager stelt voorts dat hij, zodra hij deze informatie heeft ontvangen, gebruik wenst te maken van zijn recht op gegevenswissing overeenkomstig artikel 17 AVG, teneinde zijn persoonsgegevens die door de verweerder worden verwerkt, volledig te laten wissen.

6. Op 10 en 14 maart 2025 antwoordt de verweerder dat al de persoonsgegevens van de klager werden gewist. De verweerder informeert hem dat zijn offerteaanvraag werd ingediend bij één van haar partners, doch dat de website van de betrokken derde haar niet toebehoort. Voorts informeert zij de klager dat zij geen verdere informatie kan verstrekken, aangezien zij ingevolge de gegevenswissing geen opzoekingen meer kan doen met betrekking tot zijn aanvraag.

7. Op 18 maart 2025 wordt de klacht door de Eerstelijnsdienst ontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 58 en 60 van de WOG en wordt de klager hiervan op de hoogte gesteld overeenkomstig artikel 61 WOG. Op dezelfde dag wordt de Geschillenkamer gevat op grond van artikel 92, 1° WOG.

8. Op 2 maart 2026 brengt de Geschillenkamer de partijen overeenkomstig artikel 95, §2 WOG op de hoogte van het feit dat onderhavig dossier aanhangig gemaakt werd, de inhoud van de klacht, en de mogelijkheid tot het raadplegen en het kopiëren van het dossier bij de griffie van de Geschillenkamer. De partijen worden uitgenodigd om hun eventuele opmerkingen hieromtrent over te maken aan de Geschillenkamer, uiterlijk op 16 maart 2026.

9. Op 3 maart 2026 ontvangt de Geschillenkamer de eerste opmerkingen van beide partijen. Op 10 en 11 maart 2026 ontvangt de Geschillenkamer respectievelijk bijkomende opmerkingen van de verweerder en de klager, waarin zij verder repliceren op de voordien ingediende opmerkingen.

II. Motivering

II.1. Standpunt verweerder

a. Aangaande de samenwerking tussen de verweerder en haar partner

10. De verweerder licht toe dat zij een online marktplaats exploiteert die consumenten in staat stelt offertes te vergelijken op het gebied van woningrenovatie, verzekeringen en zakelijke dienstverlening. Zij stelt consumenten daarbij op kosteloze en vrijblijvende wijze in staat om in contact te komen met dienstverleners die beantwoorden aan hun behoeften. In het kader van haar activiteiten werkt de verweerder samen met verschillende partners die via hun respectieve websites persoonsgegevens verzamelen van consumenten die aldaar een aanvraag indienen. De partners bezorgen de verzamelde aanvragen aan de verweerder, die deze verder verwerkt met het oog op het in contact brengen van de betrokken consumenten met geschikte dienstverleners.

11. De verweerder voert aan dat *in casu* de klager zijn offerteaanvraag per e-mail heeft ingediend bij één van haar partners, waarbij hij vrijwillig zijn volledige naam, woonplaats en telefoonnummer heeft verstrekt. De betrokken partner heeft deze aanvraag vervolgens rechtstreeks via een gestandaardiseerd formulier in het platform van de verweerder ingevoerd, waarbij de aangeleverde persoonsgegevens van de klager werden doorgegeven. De verweerder licht tevens toe dat zij, overeenkomstig haar interne procedure, iedere ontvangen aanvraag aan een verificatie onderwerpt alvorens deze aan een dienstverlener wordt doorgestuurd. Deze telefonische verificatie vormt volgens de verweerder een bijkomende waarborg om te bevestigen dat de aanvrager daadwerkelijk behoefte heeft aan de gevraagde dienst en dat de verstrekte contactgegevens correct zijn. Volgens de verweerder strekten de telefonische contactnames van 21 februari en 5 maart 2025 ertoe een dergelijk verificatieproces te doorlopen.

12. Daarnaast stelt de verweerder uitdrukkelijk dat de betrokken partner handelt als afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke. *In casu* heeft de betrokken partner de gegevens van de klager verzameld via haar eigen website en marketingactiviteiten en als *lead* doorgegeven aan de verweerder in ruil voor een vergoeding. Voorgaande betreft een gangbaar en transparant bedrijfsmodel binnen de sector van online *lead*generatie, aldus de verweerder.

13. Die transparantie volgt volgens de verweerder tevens uit het privacybeleid van de betrokken partner. Op het ogenblik dat de klager zijn aanvraag indiende, bepaalde dat privacybeleid immers uitdrukkelijk dat elke aan de partner gerichte e-mail automatisch aan de verweerder zou worden doorgestuurd. Voormeld privacybeleid vermeldde daarnaast: "*door het verzenden van een e-mail naar dit adres stemt u ermee in dat uw gegevens worden gedeeld met [Naam verweerder] voor verdere verwerking*". De verweerder voert evenwel aan dat, aangezien de betrokken partner als afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke optreedt, de informatieverplichtingen van de artikelen 13 en 14 AVG in de eerste plaats op haar partner rusten, en niet op de verweerder.

14. De verweerder voert daarnaast aan dat de samenwerking met de betrokken partner geregeld is via een affiliatieovereenkomst en een verwerkersovereenkomst in de zin van artikel 28 AVG. In het kader van die overeenkomsten is de betrokken partner verplicht om de toepasselijke privacywetgeving bij het verzamelen van persoonsgegevens na te leven.

b. Inzake de rechtsgrond voor de verwerking – Artikel 6.1 AVG

15. De verweerder voert aan dat haar partner, voor de verzameling van de persoonsgegevens van de klager, steunt op de rechtsgrond opgenomen in artikel 6.1.b) AVG. Volgens de verweerder is deze verwerking noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de klager partij is, dan wel voor het nemen van precontractuele maatregelen op diens verzoek. Door het indienen van zijn offerteaanvraag heeft de klager immers verzocht om het verkrijgen van een concrete dienst.

16. Daarnaast stelt de verweerder dat de doorgifte van de aanvraag en de daarmee verband houdende persoonsgegevens aan de verweerder kan worden gebaseerd op artikel 6.1.f) AVG. Volgens de verweerder vond deze doorgifte immers plaats in het belang van de klager, die op zoek was naar een geschikte vakman, alsook in het belang van de verweerder en haar partner, die in het kader van hun respectieve dienstverlening bij deze doorgifte gebaat zijn.

c. Inzake de rechten van de klager – Artikelen 15 en 17 AVG

17. Met betrekking tot het inzageverzoek overeenkomstig artikel 15 AVG erkent de verweerder dat haar communicatie ten aanzien van de klager bondig was en dat bepaalde

vragen – met name over de herkomst van zijn gegevens en de relatie met haar partner – niet voldoende gedetailleerd werden beantwoord. De verweerder voert echter aan dat zij inmiddels maatregelen heeft getroffen om de afhandeling van inzageverzoeken te verbeteren. Zo heeft zij een duidelijk escalatieprotocol uitgewerkt en voorziet zij thans in een training van medewerkers voor de correcte afhandeling van verzoeken op grond van de artikelen 15 tot en met 22 van de AVG. Daarnaast beschikt zij thans over een verbeterde interne documentatie van de herkomst van persoonsgegevens van potentiële klanten, zodat supportmedewerkers onmiddellijk kunnen aangeven via welke partner een aanvraag werd ontvangen.

18. Inzake het verzoek om gegevenswissing van de klager geeft de verweerder toe dat zij eerst volledig gevolg diende te geven aan het inzageverzoek van de klager alvorens over te gaan tot de gegevenswissing. Desalniettemin voert zij aan dat de verwijdering van de persoonsgegevens van de klager ruim binnen de wettelijke termijn van één maand geschiedde overeenkomstig artikel 12.3 AVG. Zij is derhalve van mening dat zij volledig en tijdig voldaan heeft aan haar verplichtingen uit hoofde van artikel 17 AVG. Zij merkt evenwel op dat de uitgevoerde wissing enkel betrekking had op de persoonsgegevens van de klager in haar operationele databank. De volledige e-mailcorrespondentie, de interne *logging* van het telefonisch contact met de klager en alle relevante procesinformatie werden daarentegen bewaard met het oog op haar verantwoordingsplicht overeenkomstig artikel 5.2 AVG.

II.2. *Prima facie* oordeel van de Geschillenkamer

a. Inzake de kwalificatie van de verwerkingsverantwoordelijke

19. Artikel 4.7) AVG definieert de verwerkingsverantwoordelijke als "*een natuurlijke of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat, alleen of samen met anderen, het doel van en de middelen voor de verwerking van persoonsgegevens vaststelt*". Overigens definieert artikel 4.8) AVG de verwerker als "*een natuurlijke persoon of rechtspersoon, een overheidsinstantie, een dienst of een ander orgaan die/dat ten behoeve van de verwerkingsverantwoordelijke persoonsgegevens verwerkt*".

20. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder in haar opmerkingen uitdrukkelijk en herhaaldelijk het standpunt inneemt dat zijzelf en de betrokken partner elk als afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijke optreden.

21. De Geschillenkamer stelt evenwel vast dat de verweerder tegelijkertijd aanvoert dat haar samenwerking met de betrokken partner wordt geregeld middels een verwerkersovereenkomst in de zin van artikel 28 AVG. De Geschillenkamer merkt op dat

een dergelijke overeenkomst veronderstelt dat de ene partij (de "verwerker") persoonsgegevens verwerkt ten behoeve en in opdracht van de andere partij (de "verwerkingsverantwoordelijke"), hetgeen derhalve niet verenigbaar is met het door de verweerder ingenomen standpunt dat zijzelf en haar partner als afzonderlijke verwerkingsverantwoordelijken optreden ten aanzien van de betrokken verwerking. De Geschillenkamer stelt bijgevolg vast dat de verweerder tegenstrijdige verklaringen aflegt over de respectieve rollen van haarzelf en de betrokken partner bij de verwerking van de persoonsgegevens van de klager.

22. De Geschillenkamer wijst op de richtsnoeren 07/2020 van het Europees Comité voor gegevensbescherming (hierna « **EDPB** ») over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG[3], overeenkomstig dewelke de kwalificatie van een partij als verwerkingsverantwoordelijke dient te berusten op een beoordeling van de feitelijke omstandigheden van de betrokken verwerking en niet louter op de contractuele kwalificatie die de partijen aan hun respectieve rollen hebben gegeven.[4]

23. Uit de door de verweerder beschreven werkwijze blijkt dat zij niet louter de door haar partner aangeleverde persoonsgegevens ontvangt, maar deze vervolgens zelf verwerkt met het oog op het bereiken van een door haar bepaald doel, namelijk het in contact brengen van de betrokken consument met geschikte dienstverleners. Zij bepaalt daartoe tevens de wijze waarop deze verwerking plaatsvindt, onder meer door de aangeleverde persoonsgegevens via een gestandaardiseerd formulier in haar eigen platform te verwerken en deze vervolgens aan potentiële dienstverleners door te geven.

24. **De Geschillenkamer stelt vast dat is aangetoond dat de verweerder, op het ogenblik waarop zij de persoonsgegevens via haar partner ontvangt, eigen verwerkingsactiviteiten realiseert waarvoor zij het doel en de middelen bepaalt, en waarvoor zij derhalve optreedt als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van artikel 4.7) AVG.**

b. Inzake de rechtsgrond voor de verwerking – Artikel 6.1 AVG

25. De Geschillenkamer merkt op dat de verweerder aanvoert dat haar partner voor de verzameling van de persoonsgegevens van de klager kan steunen op artikel 6.1.b) AVG en voor de doorgifte van deze persoonsgegevens aan de verweerder op artikel 6.1.f) AVG. Gelet op het feit dat de betrokken partner geen partij is in de onderhavige procedure, zal de

[3] EDPB, *Richtsnoeren 07/2020 over de begrippen "verwerkingsverantwoordelijke" en "verwerker" in de AVG*, versie 2.0, 7 juli 2021, te raadplegen via: https://www.edpb.europa.eu/documents/guideline/guidelines-072020-on-the-concepts-of-controller-and-processor-in-the-gdpr_nl.

[4] *Ibid*, punten 21 e.v. en punt 28

Geschillenkamer zich derhalve niet uitspreken over de rechtmatigheid van die verwerkingen.

26. De verweerder maakt in haar opmerkingen evenwel niet duidelijk op welke rechtsgrond zij steunt voor haar eigen verwerkingen van de persoonsgegevens van de klager, in het bijzonder voor het opslaan, gebruiken en doorgeven van deze persoonsgegevens aan mogelijke dienstverleners. De Geschillenkamer stelt in dit verband vast dat het privacybeleid van de verweerder, zoals dat op het ogenblik van het nemen van deze beslissing op haar website beschikbaar is, vermeldt dat de "verwerking van offerteaanvragen", de "matching tussen gebruikers en leveranciers" en het "beheer van het extranet" plaatsvinden op grond van artikel 6.1.b) AVG. De Geschillenkamer zal de betrokken verwerking derhalve hierna beoordelen in het licht van die bepaling.

27. Overeenkomstig artikel 6.1.b) AVG kunnen persoonsgegevens rechtmatig worden verwerkt indien de verwerking noodzakelijk is "*voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen*"[5].

28. Artikel 6.1.b) AVG identificeert aldus twee onderscheiden mogelijkheden. Een verwerkingsverantwoordelijke kan zich op de eerste mogelijkheid beroepen wanneer hij kan aantonen dat de verwerking plaatsvindt in het kader van een geldige overeenkomst met de betrokkene én dat de verwerking noodzakelijk is om die specifieke overeenkomst uit te kunnen voeren[6]. Daarnaast kan een verwerkingsverantwoordelijke zich op de tweede mogelijkheid beroepen indien een bepaalde verwerking noodzakelijk is om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van de overeenkomst maatregelen te nemen. Deze mogelijkheid is derhalve van toepassing indien de betrokkene een verzoek doet in het kader van de *mogelijke* sluiting van een overeenkomst, zoals bijvoorbeeld een offerteaanvraag, en de betreffende verwerking noodzakelijk is om de gevraagde maatregelen te nemen[7].

29. Op basis van het klachtenformulier en de overige stukken in het dossier, stelt de Geschillenkamer vast dat de klager uitsluitend een offerteaanvraag heeft ingediend bij de betrokken partner van de verweerder. Zij stelt vast dat de klager geen offerteaanvraag heeft ingediend bij de verweerder, noch op enige andere wijze contact met haar heeft opgenomen.

---

[5] Onderlijning door de Geschillenkamer

[6] EDPB, *Richtsnoeren 2/2019 betreffende de verwerking van persoonsgegevens op grond van artikel 6, lid 1, onder b), van de AVG in het kader van de verlening van onlinediensten aan betrokkenen,* versie 2.0, 8 oktober 2019, punt 26, te raadplegen via: https://www.edpb.europa.eu/documents/guideline/guidelines-22019-on-the-processing-of-personal-data-under-article-61b-gdpr-in_en.

[7] *Ibid*, punten 45 t.e.m. 47

30. Gelet op het voorgaande is de Geschillenkamer *prima facie* van oordeel dat de verweerder zich voor haar eigen verwerking van de persoonsgegevens van de klager niet zonder meer kan beroepen op artikel 6.1.b) AVG op grond van de offerteaanvraag die de klager bij een derde, zijnde de partner van de verweerder, heeft ingediend. De toepassing van deze rechtsgrond veronderstelt immers, naargelang het geval, hetzij dat de verwerking plaatsvindt in het kader van een rechtsgeldige overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, hetzij dat de verwerking noodzakelijk is voor het nemen van precontractuele maatregelen op verzoek van de betrokkene met het oog op het sluiten van een overeenkomst. *In casu* bestaat er geen overeenkomst tussen de verweerder en de klager, noch heeft de klager de verweerder verzocht om dergelijke precontractuele maatregelen te nemen. De enkele omstandigheid dat de klager bij de partner van de verweerder een offerte heeft aangevraagd en dat deze partner de persoonsgegevens van de klager vervolgens aan de verweerder heeft doorgegeven, volstaat niet om de verwerking door de verweerder op artikel 6.1.b) AVG te baseren.

31. **Op basis van de bovenstaande feiten is de Geschillenkamer van oordeel dat er in hoofde ven de verweerder sprake is van een inbreuk op artikel 6.1. AVG bij gebrek aan een rechtmatige rechtsgrond voor de verwerking van de persoonsgegevens van de klager, wat in dit geval rechtvaardigt dat een waarschuwing wordt geformuleerd op grond van artikel 95, §1, 4° WOG.**

c. Inzake de rechten van de klager – Artikelen 15 en 17 AVG

32. Ingevolge artikel 15.1 AVG heeft iedere betrokkene het recht om van de verwerkingsverantwoordelijke uitsluitsel te verkrijgen over het al dan niet verwerken van hem betreffende persoonsgegevens en, wanneer dat het geval is, om informatie te verkrijgen over die verwerking en over zijn rechten. De te verstrekken informatie wordt opgesomd in de punten a) tot en met h) van voornoemd artikel. De Geschillenkamer wijst in het bijzonder op punt g) van die bepaling, krachtens dewelke de verwerkingsverantwoordelijke verplicht is om, wanneer de persoonsgegevens niet bij de betrokkenen worden verzameld, alle beschikbare informatie te verstrekken over de bron van die gegevens.

33. Artikel 12 AVG specifieert daarnaast op welke wijze gevolg dient te worden gegeven aan, onder andere, inzageverzoeken van betrokkenen. Zo volgt uit artikel 12.1 AVG dat het antwoord op een inzageverzoek in een beknopte, transparante, begrijpelijke en gemakkelijk toegankelijke vorm en in een duidelijke en eenvoudige taal moet worden verstrekt. Uit artikel 12.2 AVG volgt dat de verwerkingsverantwoordelijke de passende maatregelen moet nemen teneinde het inzageverzoek van de betrokkene te faciliteren. De

meer precieze vereisten in dit verband moeten per geval beoordeeld worden.[8] Uit artikel 12.3 AVG volgt tot slot dat de verwerkingsverantwoordelijke zo snel mogelijk gevolg dient te geven aan het verzoek van de betrokkene. In principe kan het antwoord van de verwerkingsverantwoordelijke niet langer dan één maand na ontvangst van het verzoek uitblijven.

34. De Geschillenkamer stelt *in casu* vast dat de klager op 5, 10 en 11 maart 2025 uitdrukkelijk bij de verweerder informatie opvraagt omtrent de wijze waarop zijn persoonsgegevens werden verkregen. Dit verzoek kan aldus worden gezien als een verzoek om informatie naar de bron van zijn persoonsgegevens, dewelke de verweerder verplicht is te verstrekken overeenkomstig artikel 15.1.g) AVG. De Geschillenkamer stelt vast dat de verweerder gevolg heeft gegeven aan dit verzoek door de klager te informeren over het feit dat hij een aanvraag via één van haar partners indiende. Bij aandringen van de klager omtrent de identiteit van die partner antwoordt de verweerder op 14 maart 2025 dat al zijn persoonsgegevens werden verwijderd en dat zij derhalve geen opzoekingen meer kan doen met betrekking tot zijn aanvraag.

35. De Geschillenkamer onderstreept dat de verwerkingsverantwoordelijke zich niet, al dan niet opzettelijk, kan onttrekken aan de verplichting om informatie omtrent de verwerking te verstrekken door persoonsgegevens te wissen of te wijzigen in antwoord op een verzoek om inzage. Indien de verwerkingsverantwoordelijke tijdens de behandeling van het verzoek om inzage vaststelt dat persoonsgegevens onrechtmatig worden verwerkt, dient zij eerst de concrete situatie met betrekking tot deze verwerking te beoordelen, met name door na te gaan welke gegevens onrechtmatig zijn verwerkt, op welke wijze en gedurende welke periode dit is gebeurd en of corrigerende maatregelen noodzakelijk zijn. Hij dient de betrokkene hierover te informeren alvorens hij aan zijn overige verplichtingen voldoet. De mogelijkheid voor betrokkenen om kennis te nemen van onrechtmatige verwerkingen is immers één van de hoofddoelen van het recht van inzage. Indien de verwerkingsverantwoordelijke de persoonsgegevens verwijdert vooraleer hij de betrokkene informeert, wordt de betrokkene deze mogelijkheid ontnomen.

36. **Gelet op het voorgaande is de Geschillenkamer van oordeel dat de verweerder de artikelen 12.1 tot en met 12.3 AVG, alsook artikel 15.1.g) AVG, heeft geschonden, aangezien de verweerder de klager, naar aanleiding van diens inzageverzoek, niet op transparante wijze heeft geïnformeerd over de bron van diens persoonsgegevens, alsook omwille van het feit dat de verweerder de uitoefening van het inzagerecht van de klager heeft bemoeilijkt door diens persoonsgegevens te verwijderen alvorens de**

[8] EDPB, *Richtsnoeren 01/2022 over de rechten van betrokkenen – Recht van inzage*, versie 2.1, 30 maart 2024, punt 128, te raadplegen via: https://www.edpb.europa.eu/documents/guideline/guidelines-012022-on-data-subject-rights-right-of-access_en.

vereiste informatie te verstrekken. Het voorgaande rechtvaardigt dat een waarschuwing wordt geformuleerd op grond van artikel 95, §1, 4° van de WOG.

37. Voorts stelt de Geschillenkamer vast dat de verweerder naar tevredenheid van de klager heeft voldaan aan diens verzoek om gegevenswissing overeenkomstig artikel 17.1 AVG, waardoor er geen sprake is van een inbreuk op die bepaling.

d. Inzake de informatieverplichting van de verweerder – Artikel 14 AVG

38. In het geval dat persoonsgegevens niet rechtstreeks van de betrokkenen worden verkregen, bijvoorbeeld omdat de persoonsgegevens worden verzameld bij een derde, is artikel 14 AVG van toepassing. Deze bepaling somt de categorieën van informatie op die door de verwerkingsverantwoordelijke in dat geval moeten worden verstrekt. De Geschillenkamer wijst in het bijzonder op artikel 14.2.f) AVG, dat bepaalt dat de verwerkingsverantwoordelijke de betrokkene moet informeren over de bron waar de persoonsgegevens vandaan komen en, in voorkomend geval, of zij afkomstig zijn van openbare bronnen. Voornoemde informatie dient derhalve op eigen initiatief van de verwerkingsverantwoordelijke aan de betrokkene verstrekt te worden, ongeacht het bestaan van een ingediend inzageverzoek.

39. Wat betreft het tijdstip waarop deze informatie moet worden verstrekt, schrijft artikel 14.3.b) AVG voor dat, indien de persoonsgegevens gebruikt worden voor communicatie met de betrokkene, zulks dient te gebeuren uiterlijk op het moment van het eerste contact.

40. De Geschillenkamer stelt *in casu* vast dat de verweerder op 21 februari 2025 voor het eerst contact opneemt met de klager, waarbij zij bevestigt dat diens offerteaanvraag goed werd ontvangen. In deze communicatie wordt de klager evenwel niet geïnformeerd over het feit dat zijn persoonsgegevens via een derde werden verkregen. De Geschillenkamer stelt voorts vast dat ook de privacyverklaring van de verweerder, zoals deze op het ogenblik van het nemen van deze beslissing op haar website beschikbaar is, geen melding maakt van de mogelijkheid dat persoonsgegevens van betrokkenen via derden worden verzameld en aan de verweerder worden doorgegeven.

41. **Hierop gelet is de Geschillenkamer van *prima facie* oordeel dat de verweerder de artikelen 14.2.f) en 14.3.b) heeft geschonden, aangezien zij heeft nagelaten de betrokkene, uiterlijk op het moment van het eerste contact, te informeren over de bron waar diens persoonsgegevens vandaan komen. Het voorgaande rechtvaardigt dat een waarschuwing wordt geformuleerd op grond van artikel 95, §1, 4° van de WOG.**

III. Slotbepalingen

42. Deze waarschuwingsbeslissing heeft tot doel de verweerder, die verantwoordelijk is voor de verwerking bestaande uit het contacteren van betrokkene na ontvangst van een offerteaanvraag via de aangesloten partner, te herinneren aan haar verplichting om de artikelen 6.1, 12.1 t.e.m. 12.3, 14.2.f), 14.3.b) en 15.1.g) van de AVG na te leven, zodat zij in de toekomst aan deze bepalingen kan voldoen in het kader van de verwerkingsactiviteiten die in deze zaak aan de orde zijn.

43. Onderhavige beslissing is een *prima facie* beslissing genomen door de Geschillenkamer overeenkomstig artikel 95 van de WOG op grond van de door de klager ingediende klacht, in het kader van de "*procedure voorafgaand aan de beslissing ten gronde*" [9] en geen beslissing ten gronde van de Geschillenkamer in de zin van artikel 100 van de WOG.

44. Indien de verweerder niet akkoord gaat met de inhoud van onderhavige *prima facie* beslissing en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een nieuwe beslissing zouden kunnen leiden, kan zij een verzoek tot heroverweging indienen bij de Geschillenkamer volgens de procedure vastgesteld in de artikelen 98 juncto 99 van de WOG, bekend als een "behandeling ten gronde". Dit verzoek moet worden gestuurd naar het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving van dit *prima facie* besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.

45. In geval van een voortzetting van de behandeling van de zaak ten gronde, zal de Geschillenkamer de partijen op grond van de artikelen 98, 2° en 3° *juncto* artikel 99 van de WOG uitnodigen hun verweermiddelen in te dienen alsook alle stukken die zij nuttig achten bij het dossier te voegen. De onderhavige beslissing wordt desgevallend definitief opgeschort.

46. Tot slot wijst de Geschillenkamer er volledigheidshalve op dat een behandeling ten gronde van de zaak kan leiden tot het opleggen van de maatregelen vermeld in artikel 100 van de WOG[10].

---

[9] Afdeling 3, Onderafdeling 2 van de WOG (artikelen 94 t.e.m. 97).

[10] Artikel 100. § 1. De Geschillenkamer heeft de bevoegdheid om:
1° een klacht te seponeren;
2° de buitenvervolgingstelling te bevelen;
3° de opschorting van de uitspraak te bevelen;
4° een schikking voor te stellen;
5° waarschuwingen en berispingen te formuleren;
6° te bevelen dat wordt voldaan aan de verzoeken van de betrokkene om zijn rechten uit te oefenen;
7° te bevelen dat de betrokkene in kennis wordt gesteld van het veiligheidsprobleem;
8° te bevelen dat de verwerking tijdelijk of definitief wordt bevroren, beperkt of verboden;
9° te bevelen dat de verwerking in overeenstemming wordt gebracht;
10° de rechtzetting, de beperking of de verwijdering van gegevens en de kennisgeving ervan aan de ontvangers van de gegevens te bevelen;
11° de intrekking van de erkenning van certificatie-instellingen te bevelen;
12° dwangsommen op te leggen;

IV. Publicatie van de beslissing

47. Gelet op het belang van transparantie met betrekking tot de besluitvorming van de Geschillenkamer, wordt deze beslissing gepubliceerd op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit. Het is evenwel niet nodig dat daartoe de identificatiegegevens van de partijen rechtstreeks worden bekendgemaakt.

OM DEZE REDENEN,

beslist de Geschillenkamer van de Gegevensbeschermingsautoriteit, onder voorbehoud van de indiening van een verzoek door de verweerder tot behandeling ten gronde overeenkomstig artikel 98 e.v. van de WOG, om:

- op grond van **artikel 58.2.*a)* van de AVG** en **artikel 95, § 1, 4° van de WOG** de verweerder te waarschuwen zodat deze zich er in de toekomst van verzekert dat de artikelen 6.1, 12.1 t.e.m. 12.3, 14.2.f), 14.3.b) en 15.1.g) van de AVG worden nageleefd.

De Geschillenkamer herinnert eraan dat indien de verweerster niet akkoord gaat met de inhoud van dit *prima facie* besluit en van mening is dat zij feitelijke en/of juridische argumenten kan aanvoeren die tot een ander besluit zouden kunnen leiden, zij, enerzijds, een verzoek tot behandeling van de zaak ten gronde kan indienen bij de Geschillenkamer via het e-mailadres litigationchamber@apd-gba.be, en dit binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving van dit besluit. Indien van toepassing, wordt de uitvoering van dit besluit opgeschort gedurende de bovengenoemde periode.

Anderzijds kan de verweerster beroep instellen tegen dit besluit overeenkomstig artikel 108, § 1 van de WOG, binnen een termijn van 30 dagen na kennisgeving ervan, bij het Marktenhof (hof van beroep van Brussel), met de Gegevensbeschermingsautoriteit als verwerende partij. Een dergelijk beroep kan worden ingesteld door middel van een verzoekschrift op tegenspraak dat de in artikel 1034*ter* van het Gerechtelijke Wetboek (Ger.W.) opgesomde elementen dient te bevatten[11]. Het

13° administratieve geldboeten op te leggen;
14° de opschorting van grensoverschrijdende gegevensstromen naar een andere Staat of een internationale instelling te bevelen;
15° het dossier over te dragen aan het parket van de procureur des Konings te Brussel, die het in kennis stelt van het gevolg dat aan het dossier wordt gegeven;
16° geval per geval te beslissen om haar beslissingen bekend te maken op de website van de Gegevensbeschermingsautoriteit.

[11] Het verzoekschrift vermeldt op straffe van nietigheid:

1° de dag, de maand en het jaar;
2° de naam, voornaam, woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, zijn hoedanigheid en zijn rijksregister- of ondernemingsnummer;
3° de naam, voornaam, woonplaats en, in voorkomend geval, de hoedanigheid van de persoon die moet worden opgeroepen;
4° het voorwerp en de korte samenvatting van de middelen van de vordering;
5° de rechter voor wie de vordering aanhangig wordt gemaakt;
6° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

verzoekschrift tot tussenkomst moet worden ingediend bij de griffie van het Marktenhof overeenkomstig artikel 1034*quinquies* van het Ger.W.[12], of via het e-Deposit informatiesysteem van het Ministerie van Justitie (artikel 32*ter* van het Ger.W.).

(Get). Dirk Van Der Kelen

Directeur van de Geschillenkamer

[12] Het verzoekschrift met zijn bijlage wordt, in zoveel exemplaren als er betrokken partijen zijn, bij aangetekende brief gezonden aan de griffier van het gerecht of ter griffie neergelegd.